

* **ἀγριοσφήκιδο** τό, ἀγριοσκήπιον Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σφήκιδι.

Πολὺ ἀγρία σφήξ. Μεταφ. ἐπὶ παιδίου ἀτάκτου.

ἀγριοσφουγγάρα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριοσφουγγάρα Κάσ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγριοσφούγγαρο.

Μέγας ἄγριος σπόγγος.

ἀγριοσφούγγαρο τό, Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σφουγγάρι.

Εἶδη τῶν ἀσβεστοσπόγγων (lithosprogiae), οἱ τοῦ Ἀριστοτ. (Ζῳὼν ἱστορ. 5,16) ἀπλυσίαι «διὰ τὸ μὴ δύνασθαι πλύνεσθαι». Πβ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 10 (1929) 205. [**]

ἀγριοτξάβταρο τό, ἀμάρτ. ἀγριοτξάβταρον Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. τξάβταρι.

Ἀγρία σίκαλις.

ἀγριοτξαῖζω ἀμάρτ. ἀγριοτξαῖζω Πόντ. (Χαλδ.) ἀγριοτξαῖζω Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγρια καὶ τοῦ ρ. τξαῖζω.

Ἰσχυρῶς φωνάζω, κραυγάζω.

ἀγριότη ἡ, Ζάκ. ἀγριότη Πελοπν. (Λιγούρ.) κ. ἄ. ἀγριότη Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἀγριότης. Ἡ λ. καὶ ἐν τῷ Ἑρωτοκρ. Πβ. Ε 1187 (ἐκδ. ΣΞανθοῦδ.) «ἡ ἀγριότη μέρωσε, δὲ στράφτει μπλεγό, δὲ βρέχει». Τὸ ἀγριότη ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἀγριότητα.

Ὡμότης, σκληρότης, θηριωδία ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Τρικάλλινή μου πέριδικα καὶ χαμαῖδὴ τρυγόνα,

ἔς ὄλον τὸν κόσμον ἤμερην, σὲ μένα στάθης ἄγρια.

Χαμπήλωσ' τὴν ἀγριότη σου, καὶ νά σε ρωτήσω

Λιγούρ.

ἀγριοτήρημα τό, ἀμάρτ. ἀγριοτέρημα Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγριοτηρῶ, παρ' ὃ καὶ ἀγροτερῶ. Διὰ τὸν τύπ. ἀγροτέρημα πβ. ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος.

Τὸ βλοσυρῶς προσβλέπειν.

ἀγριοτηρῶ ἀμάρτ. ἀγροτερῶ Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγρια καὶ τοῦ ρ. τηρῶ. Διὰ τὸν τύπ. ἀγροτερῶ πβ. ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος.

Προσβλέπω τινὰ μὲ ἄγριον βλέμμα, βλοσυρῶς ἐνθ' ἄν.: Ἄσκημα ἐγροτέρσε με Ἄμισ. Ντ' ἀγροτερεῖς με; (διατί μὲ ἀγριοκοιτάξεις; Ὁ τόνος τοῦ ἀγροτερεῖς διὰ τὸ προηγούμενον ἐρωτηματικὸν ντό) Τραπ. Συνών. ἀγριοβλέπω, ἀγριοθωρῶ, ἀγριοκοιτάζω, ἀγριοξανοίγω, ἀγριοξικάζω.

ἀγριοτόπι τό, Κάρπ. ἀγριοτόπ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. τόπι, ὃ ἐκ τοῦ μεσν. τόπιον. Πβ. καὶ ἀγριοτόπιν ἐν ἐγγράφῳ Ἀμοργ. τοῦ 1533. Διὰ τὸ β' συνθετ. πβ. καὶ κατατόπι.

1) Περιορισμένος καὶ ἀποχερσωμένος τόπος ἐνθ' ἄν.

2) Τόπος ἄγριος, τόπος ἔρημος ἐμπνέων φόβον Πόντ. (Χαλδ.) Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγριοτόπι Κάρπ.

ἀγριότοπος ὁ, Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Παξ. Πελοπν. (Λακων.) — Λεξ. Περίδ. κ. ἄ. ἀγριοτόπος Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. τόπος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Τόπος πετρώδης καὶ ἔρημος ἐνθ' ἄν.: Εἶναι ἕνας ἀγριότοπος ποῦ δὲν φυτρώνει οὔτε χόρτο Παξ. Συνών. ἀγριάδα 3.

ἀγριοτούμπανο τό, Μακεδ. (Βέρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. τοῦμπανο.

Εἶδος ἐντόμου ὁμοιάζοντος πρὸς τὴν σφήκα, ἀλλὰ μεγαλύτερον αὐτῆς.

ἀγριοτούτουννο τό, Ἡπ. ἀγριοτούτ'νον Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. τουτούνι.

Τὸ δηλητηριῶδες ζιζάνιον στραμώνιον τὸ κοινὸν (datura stramonium) τοῦ γένους τοῦ στραμωνίου, τῆς τάξεως τῶν στρυχνωδῶν (solanaceae), ἡ τῶν ἀρχ. νευράς, οὔτινος τὰ φύλλα μεταχειρίζεται ὁ λαὸς ἀντὶ καπνοῦ. Πβ. ἀγριοκαπνός. Συνών. βρομόχορτο, πορδόχορτο.

ἀγριότραγος ὁ, πολλαχ. ἀγριοτράγος Κρήτ.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀγριότραγος.

1) Ἄγριος τράγος ἐνιαχ. Πβ. ἀγριοκατσίκα. 2) Ἀνήμερος, ἀτιθάσεντος τράγος πολλαχ.

ἀγριοτρανῶ ἀμάρτ. ἀγριοτρανῶ Πόντ. (Κερασ. κ. ἄ.) ἀαργουντρανοῦ Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγρια καὶ τοῦ ρ. τρανῶ. Διὰ τὸ α' συνθετ. τῶν τύπ. ἀγροτρανῶ καὶ ἀαργουντρανοῦ πβ. ἄγρος καὶ ἀαργεῖους παρὰ τὸ ἄγριος.

Προσβλέπω τινὰ ἀγριῶς, βλοσυρῶς ἐνθ' ἄν.: Ἀαργουντρανῆ κι βλαστημῆ μου Λιβύσσ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγριοβλέπω.

ἀγριοτριανταφυλλῆ ἡ, πολλαχ. ἀγριοτριανταφυλλῆ Ἡπ. κ. ἄ. ἀγριοτριανταφυλλῆ Μακεδ. (Χαλκιδ.) ἀρκοτριανταφυλλῆ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. τριανταφυλλῆ.

Εἶδη ροδῆς τῆς τάξεως τῶν ροδωδῶν (rosaceae) 1) Ροδῆ ἡ κυνορροδῆ (rosa canina), τὸ ἀρχ. κυνόρροδον ἡ κυνόσβατον Ἡπ. κ. ἄ. Συνών. ἀγριομοσκειττά, ἀγριορροδαρῆ, ἀγριορροδῆ. 2) Ροδῆ ἡ ἀειθαλῆς (rosa sempervirens) πολλαχ. Συνών. ἀγριομοσκειττά, ἀγριορροδο, μοσκομοσκειττά, σκυλλόρροδο. [**]

ἀγριοτριαντάφυλλο τό, Λεξ. Περίδ. Βυζ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. τριαντάφυλλο.

Ἀγριοτριανταφυλλῆ 1, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοτριφύλλι τό, Αἴγιν. Κέρκ. — ΠΓεννάδ. 630 ἀγριοτρίφυλλο Κύθν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. τριφύλλι.

Διάφορα τριφύλλια τῶν ἀγρῶν τῆς τάξεως τῶν ἐλλοβοκάρπων (leguminosae) κτηνοτροφικά 1) Τριφύλλον τὸ

ἀστερωτὸν (*trifolium stellatum*) τοῦ γένους τοῦ τριφυλίου (*trifolium*) Κέρκ. 2) Τριγωνίσκος ὁ κερατιοφόρος (*trigonella corniculata*) τοῦ γένους τοῦ τριγωνίσκου (*trigonella*) Κέρκ. 3) Μηδική ἡ ἡμερος (*medicago sativa*) τοῦ γένους τῆς Μηδικῆς (*medicago*), ἡ τῶν ἀρχ. Μηδικῆ πόα, τὸ κατ' ἐξοχὴν τριφυλλίον ΠΓεννάδ. 652.

4) Ψωραλέα τὸ ἀσφάλτιον (*psoralea bituminosa*) τοῦ γένους τῆς ψωραλέας (*psoralea*), πιθανῶς τὸ τρίφυλλον τοῦ Διοσκορ. (3,113), δύσοσμον, με ράβδους λεπτὰς καὶ παραφυάδας σχοινώδεις, δημῶδες φάρμακον κατὰ τῆς δυσουρίας Αἵγιν. Συνών. *βρομοῦσα*. 5) Διάφοροι ποικιλίαι τοῦ λωτοῦ (*lotus*), λωτὸς ὁ κερατιοφόρος (*lotus corniculatus*), πιθανῶς τὸ τῶν ἀρχ. τρίφυλλον ἡ ἡμερος λωτὸς Κύθν. 6) Μελίλωτος ὁ λευκὸς (*melilotus alba*) τοῦ γένους τοῦ μελλώτου (*melilotus*) ΠΓεννάδ. 647. Πβ. ἀγριοθρούμπι, μαλλισαρό, μοσκοκερατῆς, χαμωτρίφυλλι. [**]

ἀγριοτσαπουρνέα ἡ, Πελοπν. (Σουδεν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *τσαπουρνέα*.

Τὸ δένδρον προύμνη ἡ ἀκανθώδης (*prumnus spinosa*) τῆς τάξεως τῶν ροδωδῶν (*rosaceae*) τῆς οἰκογενείας τῶν ἀμυγδαλωδῶν (*amygdalaceae*). Συνών. *ἀγριοκορομηλῆς* 1. [**]

ἀγριοτσάπουρνο τό, Πελοπν. (Σουδεν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *τσάπουρνο*.

Ὁ καρπὸς τῆς *ἀγριοτσαπουρνέας*, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοσεραμεῶνας ὁ, ἀμάρτ. ἀρκοτδεραμεῶνας Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ ἀγνώστου β' συνθετ. Κατὰ ΒΦάβην ἐν Ἀφιερ. εἰς ΓΧατζιδ. 119 ἐκ τοῦ ἀμαρτ. *χιμαρεῶνας* ὡς β' συνθετ.

Τόπος, ἐν ᾧ διατῶνται πολλὰ ἄγρια αἰγίδια: Ἀσμ.

Κάτω ᾗς τὲς νάκρες τῶν νακρῶν τὸν ἀρκοτδεραμεῶνα προξένεια ἐν' ποῦ τοὺς ἤρτασιν ἀπὸν τὸν Βαβυλῶνα.

ἀγριοσεράμιδον τό, ἀμάρτ. ἀρκοτδεράμιδον Κύπρ. βροτδεράμιδον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ ἀγνώστου β' συνθετ. Κατὰ ΒΦάβην, ἐν Ἀφιερ. εἰς ΓΧατζιδ. 119 ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. *χιμαρίδι* ὡς β' συνθετ.

Τὸ ἄγριον αἰγίδιον: Ἀσμ.

Νὰ φάῃ ἄρδυν τοῦ λαοῦ, νὰ φά' ὀφτὸν περιτίθιν, νὰ φά' ἀρκοτδεράμιδον ποῦ τρών' ἀντρειωμένοι.

(ἄρδυν = ἐκλεκτὸν μέρος).

ἀγριοσεράμιον τό, ἀμάρτ. ἀρκοτδεράμιον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Ἀγριοσεράμιδον, ὁ ἰδ.

ἀγριοτσέραμον τό, ἀμάρτ. ἀρκοττέραμον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Ἀγριοσεράμιδον, ὁ ἰδ.

ἀγριοτσιγαρίδι τό, Ζάκ. ἀγριοτσιγάριδο Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *τσιγαρίδι*.

1) Τὸ ἐκ ποικίλων χόρτων μαγείρευμα, τὸ δριμύτερον τοῦ συνήθους διὰ τὸ πολὺ πιπέρι ἢ τὰ ἄλλα καρυκεύματα Κεφαλλ. 2) Τὸ φυτὸν ἀγριοσπανάκι, ὁ ἰδ., Ζάκ.

ἀγριοτσικουδεᾶ ἡ, ἀγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *τσικουδεᾶ*.

Ἡ αὐτοφυὴς ἀγρία τερέβινθος. [**]

ἀγριοτσιμπρίκα ἡ, Μακεδ. (Νάουσ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *τσιμπρίκα*.

Φυτὸν αὐτοφυές, εὐώδες, χρήσιμον ὡς καρύκευμα φαγητῶν.

ἀγριοτσιρόνο τό, Μακεδ. (Θεσσαλον.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *τσιρόνι*.

Ἰχθὺς λιμναῖος, σκαρδῖνος ὁ ἐρυθρόφθαλμος (*scardinius erythrophthalmus*) τῆς οἰκογενείας τῶν κυπρίνων (*cyprinidae*). Συνών. *πετροτσιρόνι*, *πλατίτσα*. [**]

ἀγριοτσιτσεκᾶ ἡ, ἀμάρτ. ἀγριουτσιτσεκᾶ Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *τσιτσεκᾶ*.

Πόα με κίτρινον ἄνθος.

ἀγριοτσουκνίδα ἡ, πολλαχ. ἀγριουτσουκνίδα Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀγριοτσουκνίδα Εὐβ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀγριοτσικνούδα Πάρ.

Τὸ μεσν. οὐσ. *ἀγριοτσουκνίδα*. Πβ. Περί γέρ. 119 (ἐκδ. Wagner σ. 109) «τίς ἦτον ποῦ τὴν ἔσμιξε τὴν ἀγριοτσουκνίδα;»

1) Τὸ δένδρον γαῦρος ὁ βετουλοειδής (*carpinus betulus*) τοῦ γένους τοῦ γαύρου, τῆς τάξεως τῶν κυπελλοφόρων (*cupuliferae*), ὅμοιον πρὸς τὴν δρὴν πολλαχ. Πβ. ΘΧελδράιχ 87 καὶ ΠΓεννάδ. 220. 2) Τὸ φυτὸν κνίδη ἡ καυστηρά (*urtica urens*) τῆς τάξεως τῶν κνιδωδῶν (*urticaceae*) Πάρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.: Παροιμ. Ὅποιος σὲ μυριστῇ γὰ βασιλικὸ σὲ βρῖσκει ἀγριοτσικνούδα (ἐπὶ τοῦ φαινομένου μὲν ἀγαθοῦ, ὄντος δὲ πονηροῦ) Πάρ. [**]

ἀγριούτσικα ἐπιρρ. Κῶς κ. ἁ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀγριούτσικος*.

Ἀγρίως πως, ὀλίγον ἀγρίως: Μὲ κοίταξε ἀγριούτσικα.

ἀγριούτσικος ἐπίθ. σύνθηθ.

Ὑποκορ. τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦτσικος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Δουκ.

Ὁ ὑπό τι ἄγριος, ὁ ὀλίγον ἄγριος: Ἀγριούτσικος εἶναι σήμερα ὁ καιρὸς.

ἀγριόφαγρος ὁ, Λεξ. Περίδ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. *ἀγριόφαγρος*.

Ὁ ἰχθὺς σπάρους ὁ χρυσοειδής (*sparus auratus*). Συνών. *χερυσόψαρο*. [**]

ἀγριοφακῆ ἡ, Κάρπ. Πελοπν. (Λακων.) ἀρκοφατθῆ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *φακῆ*.

Τὸ φυτὸν λάθυρος ὁ ἐρέβινθος (*lathyrus cicera*) τῆς τάξεως τῶν ἐλλοβοκάρπων (*leguminosae*) ἐνθ' ἀν.: Παροιμ. Κ' οἱ ἀγριοφακὲς χόρτα (ἐπὶ ἀνθρώπου εὐτελοῦς ἐπαιρομένου. Πβ. ἀρχ. «καὶ κόρχορος ἐν λαχάνοις») Κάρπ. Συνών. *ἀφάκη*. [**]

